

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรัง

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรัง เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจ่ายค่ารักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตามความเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๖ และข้อ ๓ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๖ พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรัง พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรัง มีลักษณะดังต่อไปนี้

๒.๑ บาดเจ็บรุนแรงของอวัยวะมากกว่าหนึ่งระบบ และได้รับการผ่าตัดแก้ไขอย่างน้อยสองแห่ง ทำให้ต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล

๒.๒ บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยรุนแรงจำเป็นต้องพักรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนัก ใช้เครื่องช่วยหายใจไม่น้อยกว่าห้าวัน

๒.๓ บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยรุนแรงจำเป็นต้องพักรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนัก ไม่น้อยกว่าสิบวัน

๒.๔ บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยรุนแรงจำเป็นต้องได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด และเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไขหรือรักษาทางยาต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

๒.๕ บาดเจ็บที่ส่วนหลังของดวงตา และได้รับการผ่าตัดแก้ไขมากกว่าหนึ่งครั้ง ทำให้ต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล

๒.๖ ถูกไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละสิบ แต่ไม่เกินร้อยละสามสิบของร่างกาย และต้องผ่าตัดทำความสะอาด ตัดเนื้อตายออกเกินกว่าสามครั้ง หรือมีโรคแทรกซ้อน ทำให้ต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

๒.๑) บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่ต้องมีวิธีการรักษาที่ยุ่ยากสลับซับซ้อน ตามความเห็น
ของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๓ ประกาศกระทรวงแรงงานนี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ถูกจ้างประสบนอันตรายหรือเจ็บป่วย
อย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรังตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ อันเป็นวันที่กฎกระทรวงกำหนด
อัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๖ พ.ศ. ๒๕๔๕
มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน